இந்திய உச்ச நீதிமன்றம்

2020-ம் ஆண்டு, மார்ச் திங்கள், 02-ம் நாள்

முன்னிலை

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. அஷோக் பூஷண்

மற்றும்

மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. கே. எம். ஜோசப்

குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண். 2172/2011

தான் குன்வார் ...மேல்முறையீட்டாளர்

-எதிர்-

ஹரியானா மாநில அரசு ....எதிர்மேல்முறையீட்டாளர்

மயக்க மருந்து மற்றும் மனநிலைக்கு உறுசெய்யும் பொருட்கள் சட்டம், 1985 – பிரிவு50 - தனிப்பட்ட தேடல் உள்ள ஒரு வழக்கில் பிரிவு 50 பொருந்தும் - இந்த வழக்கில், மேல்முறையீட்டாளர் மற்றும் மற்றொரு குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் கைகளில் ஒரு பையை ஏந்தியபடி காவல் துறையினரால் தடுத்து நிறுத்தப்பட்டனர் - பையில் இருந்து 6 கிலோ 300 கிராம் எடையுள்ள தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் மீட்கப்பட்டன - கீழமை நீதிமன்றங்களால் பிரிவு

18 இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனை - பிரிவு 50 இணங்கவில்லை என்ற அடிப்படையில் சவால் செய்யப்பட்டது; அரசுத் தரப்பால் நடத்தப்பட்டதாகக் கூறப்படும் சோதனையை நடத்திய டி.எஸ்.பி-அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி அதே நேரத்தில் மற்றொரு வழக்கில் ஆஜரானார்; 6 கிலோகிராம் 300 கிராம் அளவுள்ள கடத்தல் பொருட்கள் நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படவில்லை என்றும், அரசு தரப்பு அதன் வழக்கை ஆதரிப்பதில் எந்தவொரு சுயாதீன அரசு தரப்பு சாட்சியையும் தொடர்பு படுத்தவில்லை - தீர்வு: இது தனிப்பட்ட தேடல் என்று கூறப்படும் எதையும் மீட்டெடுக்கப்பட்ட வழக்கு அல்ல - சட்டத்தின் பிரிவு 50 உடன் இணக்கம் தேவையில்லை என்று சட்டம் தீர்க்கப்பட்ட பையில் இருந்து மீட்பு செய்யப்பட்டது - தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை வழங்காதது தொடர்பான வாதம் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் எடுக்கப்படவில்லை-இந்த வாதம் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் எடுக்கப்பட்டது - இது மாதிரி தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு-இருந்தது முத்திரையை சேதப்படுத்துவது தொடர்பாக எந்த வாதமும் இல்லை - கீழமை நீதிமன்றங்கள் அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் வாக்குமூலத்தில் நம்பிக்கை தெரிவித்தன - எனவே, இதன் வெளிச்சத்தில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக திருப்பி அனுப்பப்பட்ட குற்றத்தின் தீர்ப்பை ரத்து செய்வதற்காக ஒரு வழக்கு தொடரப்படவில்லை-சூழ்நிலைகளில், டி. எஸ். பி இருந்தாரா என்பதில் சந்தேகம் தோன்றினாலும், பிஅ.சா. 7 அழைக்கப்பட்டபோது, மற்ற வழக்கில் டி. எஸ். பியின் சாட்சியத்தை கருத்தில்

கொண்டு, தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் உண்மையில் பையை சோதனையிட்டபோது மீட்கப்பட்டன என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, மற்றும் பால்ஜிந்தர் சிங்கில் எடுக்கப்பட்ட பார்வையை மனதில் கொண்டு, மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு நிராகரிக்கப்படுகிறது.

மேல்முறையீட்டை தள்ளுபடி செய்த நீதிமன்றம், பின்வருமாறு தீர்வளித்தது.

தீர்வு: இது தனிப்பட்ட தேடல் என்று கூறப்படும் விஷயத்தில் எதுவும் மீட்கப்பட்ட வழக்கு அல்ல. சட்டத்தின் 50 வது பிரிவுக்கு இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தீர்க்கப்பட்ட சட்டத்தில் உள்ள பையிலிருந்து மீட்பு செய்யப்பட்டது. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை, விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை ஆஜர்படுத்தாதது தொடர்பான வாதத்தை மேல்முறையீட்டாளர் எடுத்ததாகக் கூறுவதாகத் தெரியவில்லை. இந்த வாதம் உயர் நீதிமன்றத்தில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. இது மாதிரி தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு. முத்திரையை சேதப்படுத்தியது தொடர்பாக எந்த வாதமும் இல்லை. டிஎஸ்பி இருந்தாரா என்பது குறித்து சந்தேகம் எழுந்ததாகத் தோன்றினாலும், மற்றொரு வழக்கில் டிஎஸ்பியின் சாட்சியத்தை கருத்தில் கொண்டு அ.சா. 7 அழைத்தபோது, தடைசெய்யப்பட்ட

பொருட்கள் உண்மையில் பையை சோதனையிட்டபோது மீட்கப்பட்டன என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தில் எந்த தகுதியும் இல்லை. [பத்தி 21,30,34][1098-ஜி-எச்; 1104-இஃப்; 1105-இ]

அசோக் என்கிற டங்க்ரா ஜெய்ஸ்வால் எதிர். மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2011) 5 எஸ். சி. சி 123: [2011] 4 எஸ். சி. ஆர் 253-வேறுபடுத்தப்பட்டது.

பஞ்சாப் மாநில அரசு எதிர். பால்ஜிந்தர் சிங் மற்றும் ஒருவர் (2019) 10 எஸ் சி சி 473-ஆகிய வழக்குகள் மூலம் சார்வுறப்பட்டுள்ளது .

ஜிதேந்திரா மற்றும் ஒருவர் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2004) 10 எஸ். சி. சி 562: [2003] 3 துணை எஸ். சி. ஆர் 918; கோரக் நாத் பிரசாத் எதிர். பீகார் மாநில அரசு (2018) 2 எஸ். சி. சி 305; ராஜஸ்தான் மாநில அரசு எதிர். சாஹி ராம் (2019) 10 எஸ் சி சி 649; திலீப் மற்றும் ஒருவர் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2007) 1 எஸ். சி. சி 450: [2006] 9 துணை எஸ் சி ஆர் 390; எஸ்.கே. ராஜு என்கிற அப்துல் ஹக் என்கிற ஜக்கா எதிர். மேற்கு வங்காளம் மாநில அரசு (2018) 9 எஸ். சி. சி 708: [2018] 10 எஸ் சி ஆர் 731; விஜய் ஜெயின் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2013) 14 எஸ். சி. சி 527: [2013] 4 எஸ் சி ஆர் 293; மொஹிந்தர் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு (2018) 18

எஸ். சி. சி 540: [2018] 10 எஸ் சி ஆர் 910- ஆகிய வழக்குகள் மூலம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பார்வையிடப்பட்ட தீர் முடிவுகள்

[2003] 3 துணை. எஸ். சி. ஆர் 918	பத்தி 4 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
(2018) 2 எஸ் சி சி 305	பத்தி 4 க்கு	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
(2019) 10 எஸ் சி சி 649	பத்தி 5 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2006] 9 துணை. எஸ். சி. ஆர் 390	பத்தி 6 க்கு	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
(2019) 10 எஸ் சி சி 473	பத்தி 7 ஐ	சார்வுறப்பட்டுள்ளது
[2018] 10 எஸ் சி ஆர் 731	பத்தி 7 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2013] 4 எஸ் சி ஆர் 293	பத்தி 25 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2018] 10 எஸ் சி ஆர் 910	பத்தி 25 இல்	குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது
[2011]4 எஸ் சி ஆர்253	பத்தி 23 இல்	வேறுபடுத்தப்பட்டது

குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு அதிகார வரம்பு: குற்றவியல் மேல்முறையீடு எண் 2172 / 2011.

சண்டிகரில் உள்ள பஞ்சாப் மற்றும் ஹரியானா உயர் நீதிமன்றத்தின் குற்றவியல் மேல்முறையீட்டு எண் 2113-எஸ். பி./2005 இல் 18.08.2008 தேதியிட்ட தீர்ப்புரை மற்றும் உத்தரவிலிருந்து எழுகிறது.

மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர் உதய் குப்தா, ஹிரேன் தாசன், சந்த் குரேஷி, ஹேமந்த் குஷ்வாஹா, ஆஷிஷ் குப்தா, திருமதி. சரளா சந்திரா.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளருக்கான வழக்கறிஞர் சேகர் ராஜ் ஷர்மா, டாக்டர் மோனிகா குசைன்.

நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புரை மாண்புமிகு நீதியரசர் திரு. கே. எம். ஜோசப் வழங்கினார்.

1. இவ்வழக்கின் மேல்முறையீட்டாளர் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் எண். 1, மற்றும் உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் மேல்முறையீட்டாளர், எதிர்ப்புக்குள்ளான தீர்ப்புரையை உறுதி செய்து, மயக்க மருந்து மற்றும் மனநிலைக்கு உறுசெய்யும் பொருட்கள் சட்டம், (என். டி. பி. எஸ். சட்டம்) 1985 இன் பிரிவு 18 இன் கீழ் மேல்முறையீட்டாளரை குற்றவாளி என்று தீர்ப்பளித்தார்.

2. அரசு தரப்பு வழக்கு, சுருக்கமாக, பின்வருமாறு

10.04.2004 அன்று, ஏ. எஸ். ஐ-அ.சா 7 மற்றும் பிற காவல்துறை அதிகாரிகள் மேல்முறையீட்டாளரும் மற்றொரு குற்றவாளியும் 8, மார்லா காலனியில் இருந்து தங்கள் கைகளில் ஒரு பையை எடுத்துச் செல்வதைக் கவனித்தனர். போலீஸ் குழுவைப் பார்த்ததும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் திரும்பி வந்து வேகமாக நடக்கத் தொடங்கியதாகக் கூறப்படுகிறது. இது ஏ. எஸ். ஐ. யின் மனதில் சந்தேகத்தைத் தூண்டியது. அவர்களை இடைமறித்தார். அந்தப் பையில் போதைப்பொருட்கள் இருந்திருக்கலாம் என்று சந்தேகிக்கப்பட்டது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் விரும்பினால், அவர்கள் ஒரு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி அல்லது நீதித்துறை நடுவர் முன்னிலையில் பையைத் தேடலாம் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் ஒரு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரியின் தேடலை விரும்பினார். டிஎஸ்பி சம்பவ இடத்திற்கு வந்தார். அவரது வழிகாட்டுதலின் பேரில் தேடுதல் வேட்டை நடத்தப்பட்டது. அந்த பையில் 6 கிலோகிராம் 300 கிராம் ஓபியம் இருந்தது. மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டன. அதன்பிறகு, முறையான முதல் தகவல் அறிக்கை பதிவு செய்யப்பட்டது. எஃப். எஸ். எல் அறிக்கை கிடைத்ததும், விசாரணை முடிந்ததும், குற்றப்பத்திரிகை தாக்கல் செய்யப்பட்டது. அரசு தரப்பு 8 சாட்சிகளை விசாரித்தது. குற்றவியல் விசாரணைமுறைச் சட்டத்தின் பிரிவு 313 இன் கீழ் நடத்தப்பட்ட

விசாரணையில், மேல்முறையீட்டாளர் குற்றம் சாட்டப்பட்ட சூழ்நிலைகளை மறுத்தார். முன்னதாக கவனித்தபடி, மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையை உயர் நீதிமன்றம் உறுதிப்படுத்தியுள்ளது.

3. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் வாதங்களை நாங்கள் கேட்டோம்.

மேல்முறையீட்டாளரின் வாதங்கள்

4. மற்றொரு வழக்கு தொடர்பாக அதே நேரத்தில் டி. எஸ். பி- அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி திரு ஓம் பர்காஷ் (அவரது முன்னிலையில், தேடல் நடத்தப்பட்டதாக அரசு தரப்பு குற்றம் சாட்டியது) இருந்ததாக முதலில் சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த வழக்கு தொடர்பாக தனது சாட்சியத்தில், அவர் பிற்பகல் 01:30 மணியளவில் சம்பவ இடத்தை அடைந்ததாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிற்பகல் 03:00 மணி வரை அவர் அங்கு இருந்ததற்கான ஆதாரங்கள் உள்ளன. எவ்வாறாயினும், நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட அவரது சாட்சியத்தை மேற்கோள் காட்டி, அவர் வேறொரு வழக்கு தொடர்பாக அதே தேதியில் மதியம் 12:30 மணி முதல் ஆஜராகியிருந்ததாகவும், பிற்பகல் 02:30 மணி வரை அவர் அங்கேயே இருந்ததாகவும் காட்ட முனைகிறது. எனவே, தேடுதல் நடத்தப்பட்டதாகக்

கூறப்படும் அதே நபர் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் எப்படி இருக்க முடியும் என்பது கேள்வி. இது ஒரு மேகத்தின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டது, முழு அரசு தரப்பு வழக்கும் வாதத்தை இயக்குகிறது. அடுத்து, 6 கிலோகிராம் 300 கிராம் என்று கூறப்படும் தடைசெய்யப்பட்ட பொருள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்று வாதிடப்படுகிறது. இது நம்பிக்கையை சீர்குலைத்தது. இது சம்பந்தமாக, இந்த நீதிமன்றத்தின் பின்வரும் தீர்ப்புகளின் மீது நம்பிக்கை வைக்கப்பட்டது.

(1) ஜிதேந்திரா மற்றும் ஒருவர் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு ((2004) 10 எஸ் சி சி 562)

(2) அசோக் என்ற டங்க்ரா ஜெய்ஸ்வால் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு ((2011) 5 எஸ் சி சி 123); மற்றும்

(3) கோரக் நாத் பிரசாத் எதிர் பீகார் மாநில அரசு ((2018) 2 எஸ் சி சி 305.)

5. ராஜஸ்தான் மாநில அரசு எதிர் சாஹி ராம் ((2019) 10 எஸ் சி சி 649) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் எங்கள் கவனத்தை ஈர்க்கிறார் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அங்கு ஒரு பெரிய அளவிலான தடைசெய்யப்பட்ட பொருள் சம்பந்தப்பட்டிருந்தால், அதை வழங்க

வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற உண்மையின் அடிப்படையில் ஒரு முரண்பாடு அடிப்படையில் எடுக்கப்படுகிறது.

6. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் வலியுறுத்தப்பட்ட அடுத்த வாதம் என்னவென்றால், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் மேற்கொண்ட பையைத் தேடுவதற்கு, சட்டத்தின் பிரிவு 50 இன் தேவைகளுக்கு இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்பது உண்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் தனிப்பட்ட தேடல் இருந்தால், பிரிவு 50 ஈர்க்கப்படுகிறது. இந்த சூழலில், திலீப் மற்றும் மற்றொரு எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2007) 1 எஸ் சி சி 450. வழக்கில் அறிவிக்கப்பட்ட இரண்டு கற்றறிந்த நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு அளித்த தீர்ப்பை அவர் எங்கள் கவனத்தை ஈர்த்தார். அதில், மற்றவற்றுடன், பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

"16. இந்த வழக்கில், ஸ்கூட்டர் தேடலைப் பொருத்தவரை பிரிவு 50 இன் விதிகள் இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால், மேல்முறையீட்டாளர்களின் நபரும் சோதனையிடப்பட்டார் என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, அ.சா. 10 இன் தரப்பில் கூறப்பட்ட விதிகளுக்கு இணங்குவது கட்டாயமாக இருந்தது. அது நிறைவேற்றப்படவில்லை "என்றார்.

7. உண்மையில், மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் மேற்கூறிய கருத்தை பஞ்சாப் மாநில அரசு எதிர் பால்ஜிந்தர் சிங் மற்றும் ஒருவர் (2019) 10 எஸ் சி சி 473 வழக்கில் மூன்று கற்றறிந்த நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு ஏற்கவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டியபோது, உண்மையில், மூன்று கற்றறிந்த நீதிபதிகள் கொண்ட பெஞ்ச் எஸ். கே. ராஜு அல்லது அப்துல் ஹக் அல்லது ஜக்கா வி. மேற்கு வங்க மாநில அரசு (2018) 9 எஸ் சி சி 708. வழக்கில் தீர்ப்பில் இரண்டு கற்றறிந்த நீதிபதிகளின் அமர்வின் முடிவை நம்பியுள்ளது என்று அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

8. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரின் கடைசி வாதம் என்னவென்றால், அரசு தரப்பு தனது வழக்கை ஆதரிப்பதில் எந்தவொரு சுயாதீன சாட்சியையும் தொடர்புபடுத்தவில்லை. தீர்ப்பை மேற்கோள் காட்டுவதன் மூலம் அவர் சாட்சிகள் இருந்ததாகவும், ஆனால் அரசு தரப்பு வழக்குக்கு ஆதரவாக உத்தியோகபூர்வ சாட்சிகளைத் தவிர வேறு சாட்சிகள் இன்னும் பட்டியலிடப்படவில்லை என்று சுட்டிக்காட்டுகிறார்.

9. மாறாக, அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி (டி.எஸ்.பி) ஓம் பிரகாஷ் வருகை தரும் நேரம் கேள்விக்குள்ளாக்கப்படவில்லை என்று மாநில அரசின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் சமர்ப்பித்தார். சம்பவம் நடந்த தேதியிலிருந்து சாட்சியை

விசாரிக்கும் நேரம் வரை காலம் கடந்ததை நீதிமன்றம் மனதில் கொள்ள வேண்டும் என்று அவர் மேலும் சுட்டிக்காட்டினார். நேரத்தின் முரண்பாடு சாட்சியின் சாட்சியத்தை இழிவுபடுத்த அனுமதிக்கக்கூடாது. மேலும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் எடுத்துச் சென்ற பையில் இருந்து தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் மீட்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு இதுவாகும் என்றும் அவர் சமர்ப்பிக்கிறார். குற்றம் சாட்டப்பட்ட நபரிடமிருந்து வேறுபட்ட ஒரு பையை தேடுவதற்கு, பிரிவு 50 க்கு இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை. தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்ற வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் முன்வைக்கப்பட வேண்டும் என்பது சட்டம் அல்ல என்று சமர்ப்பிக்கப்படுகிறது. அதன் உற்பத்தியை கட்டாயப்படுத்தும் எந்த விதியும் இந்தச் சட்டத்தில் இல்லை. மேலும், மேல்முறையீட்டாளர் இந்த புகாரை விசாரணை நீதிமன்றத்திலோ அல்லது உயர் நீதிமன்றத்திலோ எழுப்பவில்லை என்பதை அவர் சுட்டிக்காட்டுவார். வழக்கறிஞரால் எழுப்பப்பட்ட எந்த சர்ச்சையும் இல்லை, உண்மையில், தடைசெய்யப்பட்ட கட்டுரை தயாரிக்கப்படவில்லை. இருப்பினும், எஃப். எஸ். எல் அறிக்கை இருப்பதாக அவர் சுட்டிக்காட்டினார். எந்தவொரு சுயாதீன சாட்சியையும் ஆஜர்படுத்தாதது தொடர்பாக உயர் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை அவர் ஆதரிக்கிறார்.

10. எந்தவொரு சுயாதீன சாட்சியும் முன்வைக்கப்படவில்லை என்ற மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தில் தகுதி இருக்கிறதா என்பது எங்கள் பரிசீலனைக்கு வரும் முதல் கேள்வி. இது தொடர்பாக, அ.சா.-6 இன் சாட்சியம் நம்பப்படுகிறது. தனது குறுக்கு விசாரணையில், அவர் மற்றவற்றுடன் பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

> அது ஒரு பரபரப்பான இடமாக இருந்தது, அங்கு மக்கள் கடந்து சென்று கொண்டிருந்தனர். பொதுமக்களிடமிருந்து சிலர் அழைக்கப்பட்டனர், ஆனால் அவர்கள் தயங்கினர், ஆனால் எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை. கப்ரியில் வசிப்பவர் விசாரணையில் சேருமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். சுனில், குல்ஷன் ஆகியோரும் அவ்வாறு செய்தனர். மதியம், 1:00 மணியளவில், அவர்கள் அங்கு வந்தனர். பிரேம் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவரா இல்லையா என்பது எனக்குத் தெரியாது. சுமார் 5 நிமிடங்கள் அவர்கள் அந்த இடத்தில் நின்றனர். அருகிலுள்ள கடையிலிருந்து சிலர் அழைக்கப்பட்டனர், ஆனால் கடையின் பெயர் எனக்குத் தெரியாது.

11. எனவே, இது மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு, இது சுயாதீன சாட்சிகள் விசாரணை மற்றும் வழக்கு விசாரணையுடன் தொடர்புடையதாக இருக்க முடியாத வழக்கு அல்ல.

12. மற்ற அம்சங்களையும் கருத்தில் கொண்ட பிறகு இதைக் கையாள்வோம். ஏற்கனவே கவனிக்கப்பட்டபடி, முன்னிலைப்படுத்தப்பட்ட அடுத்த அம்சம், அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரியின் சாட்சியத்தில் வெளிக்கொணரப்பட்ட முரண்பாடு, அதாவது டி.எஸ்.பி., ஏ.எஸ்.ஐ.யால் அழைக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. பிரிவு 50 இன் கீழ் உள்ள உரிமை குறித்து தெரிவிக்கப்பட்டபோது, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பிரிவு 50 ஐ பின்பற்ற வேண்டும் என்று கோரினார், மேலும் ஒரு தொலைபேசி செய்தியில், டி.எஸ்.பி சம்பவ இடத்திற்கு வந்தார். அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அலுவலர் (டி.எஸ்.பி) தனது வாக்குமூலத்தில் பின்வருமாறு சாட்சியம் அளித்துள்ளார் என்பது உண்மைதான்:

அவரது செல்போனுக்கு ஏ.எஸ்.ஐ.யில் இருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்தது. மதியம் 01:10 மணியளவில், அவருக்கு அழைப்பு வந்தது. பிற்பகல் 01.30 மணியளவில் அவர் சம்பவ இடத்தை அடைந்தார்.

அ.சா. -7 ஆக விசாரிக்கப்பட்ட ஏ.எஸ்.ஐ, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் பிற்பகல் 01:00 மணியளவில் கைது செய்யப்பட்டதாகவும், அவர்கள் மாலை 04:30 மணி வரை சம்பவ இடத்திலேயே இருந்ததாகவும் கூறினார். சட்டத்தின் பிரிவு 50 இன் கீழ் அறிவிப்பு மதியம் 01:05 மணியளவில் டி.எஸ்.பி.க்கு

தொலைபேசி மூலம் அனுப்பப்பட்டது. தொலைபேசி அழைப்பு வந்த கடையின் பெயரிலிருந்து அவனுக்கு ஞாபகம் இல்லை. அப்போது டி.எஸ்பி / அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி அலுவலகத்தில் இருந்தார். பிற்பகல் 01.20 மணியளவில் டி.எஸ்.பி. பிற்பகல் 03.00 மணி வரை அவர் சம்பவ இடத்திலேயே இருந்தார்.

13. மேல்முறையீட்டாளரின் வழக்கு பின்வரும் சாட்சியத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, இது மற்றொரு வழக்கில் டி.எஸ்பி வழங்கிய அதே சாட்சியமாகும், இது விசாரணை நீதிமன்றத்தில் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழக்கில் (அதாவது, மாநில அரசு எதிர் ஹீராலால்), அவர் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:-

10.04.2004 அன்று, அவர் பானிபட் டி.எஸ்பி தலைமையிட டி.எஸ்.பி.யாக நியமிக்கப்பட்டார். மதியம் 12 மணியளவில் அவர் தனது அலுவலகத்தில் இருந்தார். பிரிவு 50 இன் கீழ் அறிவிப்பு வழங்கப்பட்டதாக ஒரு காவல்துறை அதிகாரியிடமிருந்து தொலைபேசி அழைப்பு வந்ததாக அவர் வாக்குமூலம் அளித்தார், மேலும் அந்த வழக்கில் கைது செய்யப்பட்ட நபர் ஒரு அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி முன் தேடலைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் பானிபட், மார்லா, 8, ரயில்வே கிராசிங் அருகே ஜுட்டல் சாலையில் உள்ள இடத்தை

அடைந்தார். பிற்பகல் 02.30 மணி வரை தான் சம்பவ இடத்திலேயே இருந்ததாக அவர் தனது குறுக்கு விசாரணையில் கூறியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் சம்பவம் நடந்த இடத்தை மதியம் 12:20 மணியளவில் அடைந்தார். அவரது அலுவலகத்திலிருந்து சம்பவ இடத்திற்கான தூரம் 2.5. கி.மீ என்று கூறப்பட்டது.

14. எனவே, ஒருபுறம், இந்த வழக்கில், அதே அதிகாரி தான் பிற்பகல் 01:30 மணியளவில் சம்பவ இடத்தை அடைந்ததாக வாக்குமூலம் அளித்துள்ளார், மேலும் அவர் பிற்பகல் 03:00 மணி வரை சம்பவ இடத்திலேயே இருந்ததாக ஏ.எஸ்.ஐ சாட்சியம் அளித்துள்ளார். குறித்த வழக்கு தொடர்பில் பிற்பகல் 12.20 மணியளவில் விசாரணை நடைபெறும் இடத்திற்கு சென்றதாகவும், பிற்பகல் 02.30 மணி வரை அங்கேயே இருந்ததாகவும் டி.எஸ்.பி சாட்சியம் அளித்துள்ளார். எனவே, ஆதாரங்களின்படி, டி.எஸ்.பி ஒரே நேரத்தில் இரண்டு வெவ்வேறு இடங்களில் இருக்க வேண்டும் என்பது வாதம். இது தெளிவாக அரசுத் தரப்பு வழக்கை சந்தேகத்திற்குரியதாக ஆக்கியுள்ளது மற்றும் சந்தேகத்தின் பலன் எப்படியும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு செல்ல வேண்டும்.

15. பிரிவு 50 இன் மீறல் பற்றிய வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, இது குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் தனிப்பட்ட தேடலை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அ.சா. 6, ஏஎஸ்ஐ மற்றவற்றுடன் பின்வருமாறு கூறியுள்ளது:

> குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தனிப்பட்ட தேடலை அந்த பெண் காவலர் ஜீப்பின் நிழலில் மேற்கொண்டார். எனக்கு நினைவில் இல்லை... குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தனிப்பட்ட தேடல் எந்த ஜீப்பின் திசையில் எடுக்கப்பட்டது என்பது எனக்கு நினைவில் இல்லை. பெண் காவலர் தனியாக குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை தனிப்பட்ட தேடலுக்காக அழைத்துச் சென்றுள்ளார். தனிப்பட்ட தேடலின் போது ஜீப்பின் ஓட்டுநர் ஜீப்பில் இருந்தாரா இல்லையா என்பது எனக்கு நினைவில் இல்லை.

16. மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் திலீப் (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை எங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்தார். அதில், இரண்டு கற்றறிந்த நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

> "16. இந்த வழக்கில், ஸ்கூட்டர் தேடலைப் பொருத்தவரை பிரிவு 50 இன் விதிகள் இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால்,

மேல்முறையீட்டாளர்களின் நபரும் சோதனையிடப்பட்டார் என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, அ.சா. 10 இன் தரப்பில் கூறப்பட்ட விதிகளுக்கு இணங்குவது கட்டாயமாக இருந்தது. அது நிறைவேற்றப்படவில்லை என்றார்."

17. எஸ். கே. ராஜு(மேற்படி) வழக்கில் மூன்று கற்றறிந்த நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு வழங்கிய இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை நாங்கள் கவனிக்கிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அதில், நீதிமன்றம் திலீப் (மேற்கூறிய) வழக்கில் தீர்ப்பைக் குறிப்பிட்டது, அதன்பிறகு, மற்றவற்றுடன், பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது.

"நபரின் சோதனை நடந்தவுடன், தடுத்து வைக்கப்பட்டவரின் நபரிடமிருந்து தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் மீட்கப்பட்டதா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், பிரிவு 50 ஐ கட்டாயமாக பின்பற்ற வேண்டிய அவசியம் ஈர்க்கப்படுகிறது."

18. மேற்கூறிய வழக்கில், பிரிவு 50 இன் தேவைக்கு இணங்குவதாக நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. எவ்வாறாயினும், தீர்ப்பின் பத்தி 16 இல் உள்ளபடி திலீப் (மேற்கூறிய) இல் வெளிப்படுத்தப்பட்ட கருத்தின் சரியான தன்மையைத்

தொட்ட மூன்று கற்றறிந்த நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு வழங்கிய தீர்ப்பின் வடிவத்தில் பிற்கால வளர்ச்சியை நாங்கள் கவனிக்கிறோம்.

19. பால்ஜிந்தர் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில், தனிப்பட்ட தேடல் இருக்கும் ஒரு வழக்கில் பிரிவு 50 இன் பொருந்தக்கூடிய தன்மை குறித்து இந்த நீதிமன்றம் விரிவாக பரிசீலித்தது.

20. இந்த வழக்கில் தலா 34 கிலோ எடையுள்ள 7 மூட்டை கசகசா உமிகள் இருந்தது. வாகனத்தில் இருந்து கண்டெடுக்கப்பட்டது. கைது செய்யப்பட்ட பின்னர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களின் தனிப்பட்ட தேடல் மேற்கொள்ளப்பட்டது, இது எந்தவொரு தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களையும் மீட்க வழிவகுக்கவில்லை. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தனிப்பட்ட தேடல் நீதித்துறை நடுவர்/அரசிதழ் பதிவு பெற்ற அதிகாரி முன் நடத்தப்படாததால் உயர் நீதிமன்றம் பிரிவு 50 ஐ மீறியதாகக் கண்டறிந்து, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனையை ரத்து செய்தது. இந்த நீதிமன்றம், பால்ஜிந்தர் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில், பல்தேவ் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு வகுத்த சட்டத்தை பரிசீலித்து, மற்றவற்றுடன் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"16. அரசியலமைப்பு அமர்வு தனது தீர்ப்பின் 57 வது பத்தியில், பல்தேவ் சிங் வழக்கில் (பஞ்சாப் மாநில அரசு எதிராக பல்தேவ் சிங், (1999) 6 எஸ். சி. சி 172:1999 எஸ். சி. சி (சி. ஆர். ஐ) 1080) பதிவு செய்துள்ள முடிவு (3), சட்டத்தின் 50 வது பிரிவின் கீழ் உள்ள தேவைகளை மீறி தனிப்பட்ட தேடுதலில் இருந்து மீட்கப்பட்ட சட்டவிரோதமான பொருளை வைத்திருப்பதன் அடிப்படையில் "மட்டுமே" தண்டனை வழங்க முடியாது என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது, ஆனால் பதிவில் வேறு சான்றுகள் இருந்தால், அத்தகைய விஷயங்களை நிச்சயமாக ஆராய முடியும்.

17. உடனடி வழக்கில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் தனிப்பட்ட தேடல் எந்தவொரு தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களையும் மீட்கவில்லை. அத்தகைய மீட்பு இருந்தபோதிலும், சட்டத்தின் 50 வது பிரிவின் தேவைகளுக்கு இணங்காததால் அதை நம்ப முடியாது. ஆனால் வாகனத்தின் தேடல் மற்றும் அதன் படி தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை மீட்டெடுப்பது நிரூபிக்கப்பட்டது, "தனிப்பட்ட தேடலைப்" பொருத்தவரை சட்டத்தின் 50 வது பிரிவுக்கு இணங்காததால், வாகனத்தின் சோதனையிலிருந்து மீட்டெடுப்பின் விளைவை செல்லாததாக்கும் வகையில் எந்த நன்மையையும் நீட்டிக்க முடியாது. அத்தகைய எந்த யோசனையும் மேற்கூறியபடி முடிவுக்கு (3) நேரடியாக இருக்கும்.

18. திலீப் வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் முடிவு [திலீப் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு (2007) 1 எஸ் சி சி 450: (2007) 1 எஸ் சி சி (குற்றவியல்) 377], இருப்பினும், மேலே விவாதிக்கப்பட்டபடி வேறுபாட்டை மாற்றியமைக்கவில்லை மற்றும் தனிப்பட்ட தேடல் தொடர்பான பிரிவு 50 இன் தேவைகள் இணங்கவில்லை என்ற அடிப்படையில், வாகனத்திலிருந்து மீட்பு தொடர்பாக கூட குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு நன்மை வழங்கத் தொடங்கியது. எங்கள் பார்வையில், திலீப் வழக்கில் கூறப்பட்ட தீர்ப்பில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பு வழக்கு [திலீப் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு(2007) 1 எஸ் சி சி 450: (2007) 1 எஸ் சி சி (குற்றவியல்) 377] சரியானது அல்ல மற்றும் பல்தேவ் சிங் [பஞ்சாப் மாநில அரசு எதிர் பல்தேவ் சிங், (1999) 6 எஸ் சி சி 172:1999 எஸ் சி சி (குற்றவியல்) 1080] மற்றும் பிற தீர்ப்புகளில் இந்த நீதிமன்றம் வகுத்த சட்டத்திற்கு எதிரானது."

21. இந்தப் பிரச்சினையை நேரடியாகக் கையாண்ட மூன்று நீதிபதிகள் கொண்ட அமர்வு அளித்த தீர்ப்பைக் கருத்தில் கொண்டு, அதாவது, 16 ஆம் பத்தியில் மேல்முறையீட்டாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட திலீப் (மேற்கூறிய) நம்பிக்கையில் உள்ள கருத்தின் சரியான தன்மை கிடைக்காமல் போகலாம். ஏற்கனவே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, இந்த நீதிமன்றத்தின் மற்ற மூன்று நீதிபதிகள் அமர்வு தீர்ப்பில் எஸ். கே. ராஜு (மேற்கூறிய) அளித்த கருத்து பற்றி நாம்

மறந்துவிடவில்லை, இது பால்ஜீந்தர் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில் பின்னர் தீர்ப்பளித்த அமர்வுக்கு அறிவிக்கப்படவில்லை. எனினும், பால்தேவ் சிங் (மேற்கூறிய) வழக்கில் அரசியலமைப்பு அமர்வு அளித்த தீர்ப்பிலிருந்து இந்த முடிவு உத்வேகம் பெறுகிறது என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். தனிப்பட்ட தேடல் என்று கூறப்படும் விஷயத்தில் இது எதுவும் மீட்கப்பட்ட வழக்கு அல்ல என்பதையும் நாங்கள் கவனிக்கிறோம். சட்டத்தின் 50 வது பிரிவுக்கு இணங்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்று தீர்க்கப்பட்ட சட்டத்தில் உள்ள பையிலிருந்து மீட்பு செய்யப்பட்டது.

22. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்களை ஆஜர்படுத்தாதது குறித்த புகார், ஜிதேந்திரா(மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீதீர்ப்பின் அடிப்படையில் இந்த நீதிமன்றத்தின் வழக்கு சட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஜிதேந்திரா(மேற்படி) வழக்கில் தொடங்கி வழக்குச் சட்டத்தை ஆய்வு செய்வது அவசியம். இந்த வழக்கில், சில உண்மைகளை கவனிக்க வேண்டியது அவசியம். அரசு தரப்பு விசாரிக்கப்பட்ட மீட்புக்கு கைபற்றரிக்கை சாட்சிகள் இருந்தனர். அவர்கள் விரோதிகளாக மாறினர். அரசு தரப்பு சாட்சிகளான அ.சா. 7, அ.சா. 8 மற்றும் அ.சா. 6 தவிர, மீட்பு தொடர்பாக சுயாதீன சாட்சி எதுவும் இல்லை. பத்தி 6 ஐ அமைப்பது பயனுள்ளது. அது பின்வருமாறு வாசிக்கப்பட்டது:

"6. எங்கள் பார்வையில், உயர்நீதிமன்றம் எடுத்த கருத்து நிலைக்க முடியாதது. விசாரணையில், குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து ஏராளமான சரஸ் மற்றும் கஞ்சா பறிமுதல் செய்யப்பட்டன என்பதை அரசு தரப்பு உறுதியான ஆதாரங்கள் மூலம் நிரூபிக்க வேண்டியது அவசியம். விசாரணையின் போது தயாரிக்கப்பட்டு பொருள் பொருள்களாக குறிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்களே சிறந்த சான்றாக இருந்திருக்கும். அவற்றை உற்பத்தி செய்யத் தவறியதற்கு எந்த விளக்கமும் இல்லை. என்.டி.பி.எஸ் சட்டத்தின் கீழ் கடுமையான தண்டனையுடன் தண்டிக்கப்படக்கூடிய குற்றங்களில், அவற்றின் அம்சங்கள் மற்றும் குற்ற விவர அறிக்கையின் படைப்பு குறித்த வெறும் வாய்மொழி சாட்சியம் அரசுத் தரப்பின் மீது சுமத்தப்பட்ட பெரும் சுமையை நிறைவேற்றாது. இந்த வழக்கில், பஞ்சர்கள் விரோதமாக மாறியிருப்பதை நாம் கவனிக்கிறோம், எனவே குற்ற விவர அறிக்கை என்பது சம்பந்தப்பட்ட காவல்துறை அதிகாரியால் எழுதப்பட்ட ஆவணத்தைத் தவிர வேறில்லை. குறுக்கு விசாரணையில் பாதுகாப்பு தரப்பு அளித்த பரிந்துரை கவனிக்கத்தக்கது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களை அவர்கள் வசித்து வந்த வீட்டிலிருந்து வெளியேற்றியதற்காக மட்டுமே காவல்துறையினருடன் இணைந்து வீட்டின் உரிமையாளர் பொய்யான வழக்கை பதிவு செய்ததாக அரசு தரப்பு சாட்சிகளுக்கு

பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இறுதியாக, விசாரணை அதிகாரியும் விசாரிக்கப்படவில்லை என்பதை நாம் கவனிக்கிறோம். இந்த பின்னணியில், கைபற்றரிக்கை சாட்சிகள் விரோதமாக மாறிய போதிலும், விசாரணை அதிகாரியை விசாரிக்காதது மற்றும் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட போதைப்பொருட்களை ஆஜர்படுத்தாதது, என்டிபிஎஸ் சட்டத்தின் கீழ் தண்டனையை இன்னும் நிலைநிறுத்த முடியும் என்று சொல்வது வெகு தொலைவில் உள்ளது.

(முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது)

23. அசோக் என்ற டங்க்ரா ஜெய்ஸ்வால்(மேற்படி) வழக்கில் அறிவிக்கப்பட்ட தீர்ப்பில் இந்த முடிவு பின்பற்றப்பட்டதை நாங்கள் கவனிக்கிறோம். அதில், நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டதாவது, கைப்பற்றப்பட்ட சாட்சி விரோதமானவராக மாறுவதைத் தவிர, இது ஒரு அசாதாரண நிகழ்வு அல்ல, வேறு சில அம்சங்கள், பத்திகள் 10 மற்றும் 11 இல் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை பின்வருமாறு:

"10. 8-3-2005 அன்று இரவு 11.45 மணிக்கு போதைப் பொருள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாகக் காட்டப்படுகிறது. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருளில் இருந்து எடுக்கப்பட்ட மாதிரிகள் 10-3-2005 அன்று எஃப்.எஸ்.எல்-க்கு சா.ஆ -

31 என்ற வரைவுடன் அனுப்பப்பட்டன. தடயவியல் பரிசோதனைக்காக அனுப்பப்பட்ட மாதிரிகள் அன்றைய தினம் எஃப்.எஸ்.எல் அலுவலகத்தில் வைப்பீடு செய்யப்படவில்லை, ஆனால் வரைவில் உள்ள சில தவறுகள் அல்லது வரைவு தொடர்பான சில கேள்விகளின் காரணமாக 12-3-2005 அன்று காவல் நிலையத்திற்கு திரும்பி வந்தன. 14-3-2005 அன்று மாதிரிகள் எஃப்.எஸ்.எல்-க்கு திருப்பி அனுப்பப்பட்டன, வரைவில் தேவையான திருத்தங்கள் மற்றும் / அல்லது கேள்விக்கு பதில் அளித்த பிறகு, அந்த தேதியில் மாதிரிகள் எஃப்.எஸ்.எல் இல் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டன. 8-3-2005 அன்று மாலை பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நேரத்திலிருந்து 14-3-2005 அன்று எஃப்.எஸ்.எல்-ல் அவை வைப்பீடு செய்யப்படும் வரை, மாதிரிகள் எங்கு வைக்கப்பட்டன அல்லது எத்தனை நபர்களால் கையாளப்பட்டன, எந்த வழிகளில் கையாளப்பட்டன என்பது தெளிவாகத் தெரியவில்லை.

11. எஃப்எஸ்எல் அறிக்கை 21-3-2005 அன்று வந்தது, அதன் அடிப்படையில் காவல்துறையினர் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு எதிராக 31-3-2005 அன்று குற்றப்பத்திரிகையை சமர்ப்பித்தனர், ஆனால் மேல்முறையீட்டாளர் உட்பட குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் போதைப்பொருள் இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு 28-5-2005 அன்று மால்கானாவில் வைப்பீடு

செய்யப்பட்டது. இதற்கிடையில் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருள் எங்கு வைக்கப்பட்டது என்பது குறித்து எந்த விளக்கமும் இல்லை என்று கூறினார்."

24. அதன்பிறகு, கடைசியாக ஆனால் குறைந்தது அல்ல, போதைப்பொருள் தூள் ஒருபோதும் விசாரணை நீதிமன்றத்தில் ஒரு பொருள் பொருளாக ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்றும், மீண்டும் அது தயாரிக்கப்படாததற்கு எந்த விளக்கமும் இல்லை என்றும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. மேல்முறையீட்டாளர் அல்லது பிற குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருளுடன் தடயவியல் அறிக்கையை இணைப்பதற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று கண்டறியப்பட்டது(பத்தி 12 ஐப் பார்க்கவும்). இந்த சூழ்நிலைகளில்தான் ஜிதேந்திரா (மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலிருந்து நீதிமன்றம் ஆதரவைப் பெற்றது. மேல்முறையீட்டாளரால் இந்த வழக்கின் உண்மைகளில் பத்திகள் 10 மற்றும் 11 இல் கூறப்பட்டுள்ள உண்மைகளுடன் ஒப்பிடக்கூடிய எந்த உண்மைகளையும் நிரூபிக்க முடியவில்லை. குறைந்தபட்சம் மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞரால் இந்த வழிகளில் எதுவும் கோரப்படவில்லை.

25. அடுத்து கவனிக்க வேண்டிய தீர்ப்புரை விஜய் ஜெயின் எதிர் மத்தியப் பிரதேச மாநில அரசு(2013) 14 எஸ் சி சி 527 ஆகும் . நாம் கவனிக்கும் முதல் அம்சம் என்னவென்றால், தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்ற சர்ச்சை விசாரணை நீதிமன்றத்தில் எழுப்பப்பட்டது (பத்தி 5 ஐப் பார்க்கவும்). தடை செய்யப்பட்ட போதைப்பொருள் இருந்ததாக சூட்கேசில் ஆஜர்படுத்தப்பட்ட வழக்கு அது. சூட்கேஸைப் பொறுத்தவரை, அ.சா.11 இன் சாட்சியம் விரிவாக பரிசீலிக்கப்பட்டது. நீதிமன்றத்தின் முன் சாட்சியம் என்னவென்றால், சூட்கேஸில் துணியால் சுற்றப்பட்ட ஒரு பெரிய பேக் மட்டுமே இருந்தது மற்றும் துணி கிழிந்திருந்தது மற்றும் நீல நிற பாலிதீன் இருந்தது, அதில் துணிகள் இருந்தன. அ.சா.11 இன் சாட்சியம் சூட்கேஸில் பழுப்பு சர்க்கரை எதுவும் காணப்படவில்லை என்பதை வெளிப்படுத்தவில்லை. இரண்டு மாதிரிகள் தயாரிக்கப்படுவதை நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. அந்த மாதிரிகள் அவர் முன்னிலையில் தயாரிக்கப்படவில்லை என்று அ.சா. 3 நீதிமன்றத்தில் கூறியதாக நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. பொருட்கள் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட இடத்திற்கு சாட்சிகள் அழைத்துச் செல்லப்படவில்லை என்று அ.சா. 2 கூறியது. கோரக் நாத் பிரசாத் (மேற்கூறிய) வழக்கில், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட கஞ்சாவோ அல்லது பறிமுதல் செய்யப்பட்ட நேரத்தில் எடுக்கப்பட்ட மாதிரியோ ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்று நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. விசாரணை அதிகாரி-அ.சா. 7 பதவி நீக்கம்

செய்யப்பட்டது. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்கள் மல்கானாவில் வைக்கப்பட்டிருந்தனவா என்பதும், அது நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்படவில்லை என்பதும் அவருக்கு உறுதியாகத் தெரியவில்லை. தேடுதல் மற்றும் பறிமுதல் தொடர்பான சுயாதீன சாட்சி, அ.சா.2 மற்றும் அ.சா.3 ஆகியவை விரோதமாக மாறின. இந்த சூழ்நிலையில், பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருட்களை சமர்ப்பிக்காதது அரசுத் தரப்பு வழக்குக்கு ஆபத்தானது என்று நீதிமன்றம் கூறியதாகத் தெரிகிறது. இதையடுத்து ஜிதேந்திராவைத் தொடர்ந்து அசோக் (மேற்கூறிய) அளித்த தீர்ப்பை நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது. கடைசியாக, மொஹிந்தர் சிங் எதிர் பஞ்சாப் மாநில அரசு (2018) 18 எஸ் சி சி 540 வழக்கில் இந்த நீதிமன்றம் வழங்கிய தீர்ப்பை நாம் கவனிக்கிறோம். இதை மூன்று நீதிபதிகள் அடங்கிய அமர்வு வழங்கியது. வழக்குச் சொத்து நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்தப்பட்டது என்பதைக் காட்ட நீதித்துறை நடுவரின் எந்த உத்தரவும் நிரூபிக்கப்படவில்லை என்பதைக் குறிப்பிட்டு, மேல்முறையீட்டாளரை விசாரணை நீதிமன்றம் விடுவித்த ஒரு வழக்கு இது. உயர் நீதிமன்றம் விடுவிக்கப்பட்ட தீர்ப்பை மாற்றியமைத்து மேல்முறையீட்டாளரை தண்டித்தது. இந்த வழக்கின் உண்மைகளில் இந்த நீதிமன்றம் என்ன கூறியது என்பதைக் கவனிப்பது பயனுள்ளது:

"10. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடம் இருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட கடத்தப்பட்ட பொருட்களை தயாரிப்பது தொடர்பான வாதத்தைப் பொறுத்தவரை, ஹர்பஜன் சிங் (அ.சா. 3) தனது சாட்சியத்தில், 1-5-1998 அன்று, அவர் மாதிரி பார்சல்கள் மற்றும் வழக்கு சொத்து பார்சல்கள் மற்றும் முத்திரை மற்றும் மாதிரி முத்திரைகளை லூதியானாவின் நீதித்துறை நடுவர் முன் முன்வைத்தார். ஹர்பஜன் சிங் (அ.சா. 3) மேலும் நீதிமன்றத்தில் இருந்து மாதிரிகள் மற்றும் பார்சல்கள் திரும்பிய பின்னர், அவற்றை 1-5-1998 அன்று தான் மல்கானாவில் தாக்கல் செய்ததாக கூறினார். அப்போதைய மல்கானா பொறுப்பாளரான பல்தேவ் சிங்(அ.சா. 5) மல்கானாவில் தடைசெய்யப்பட்ட பொருளை டெபாசிட் செய்வது குறித்து வாய்மொழியாகக் கூறினார், ஆனால் பல்தேவ் சிங் (அ.சா. 5) மல்கானாவில் பராமரிக்கப்பட்ட பதிவு எண் 19 ஐ மல்கானாவில் வழக்கு சொத்தை டெபாசிட் செய்வது குறித்து பதிவு எண் 19 இல் தொடர்புடைய பதிவைக் காட்டவில்லை. ஹர்பஜன் சிங் (அ.சா. 3) மற்றும் பல்தேவ் சிங் (அ.சா. 5) ஆகியோரின் வாய்வழி சான்றுகள், அதாவது பதிவு எண்ணில் உள்ள நுழைவு. 19. குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட போதைப்பொருளை மல்கானாவுடன் வைப்பீடு செய்வது குறித்து ஆவண ஆதாரங்களால் உறுதிப்படுத்தப்படவில்லை.

11. ஜோகிந்தர் சிங் (அ.சா. 2) மற்றும் ஹர்பஜன் சிங் (அ.சா. 3) ஆகியோரின் வாய்வழி ஆதாரங்களை குறிப்பிட்ட பிறகு, விசாரணை நீதிமன்றம் தனது தீர்ப்பின் 14 வது பத்தியில், நீதித்துறை நடுவர் முன் தடைசெய்யப்பட்டதை நிரூபிக்க நீதித்துறை நடுவரின் எந்த உத்தரவும் இல்லை என்ற கண்டுபிடிப்பை பதிவு செய்துள்ளது. அத்தகைய அவதானிப்பைப் பதிவு செய்த பிறகு, நீதித்துறை நடுவர் முன் வழக்குச் சொத்தை முன்வைப்பது தொடர்பான வாய்வழி ஆதாரம் நம்பகமான மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என்று விசாரணை நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்ட போதைப்பொருள் நீதித்துறை நடுவர் முன் ஆஜர்படுத்தப்பட்டதைக் காட்டும் நீதித்துறை நடுவரின் உத்தரவு இல்லாத நிலையில், அவர் முன்னிலையில் கடத்தப்பட்ட பொருட்கள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டதாகக் கூறப்படும் வாய்வழி ஆதாரங்கள் குற்றவாளியின் தண்டனையை பதிவு செய்வதற்கான அடிப்படையாக இருக்க முடியாது.

26. இறுதியாக, அதில் செய்யப்பட்ட அவதானிப்பு தொடர்பாக பத்தி 12 ஐக் குறிப்பிடுவதும் அவசியம். இது பொருத்தமானதாக இருக்கும், இது பின்வருமாறு:-

"12. என். டி. பி. எஸ் சட்டத்தின் கீழ் குற்றத்தை நிரூபிக்க, குற்றம் சாட்டப்பட்டவரிடமிருந்து பறிமுதல் செய்யப்பட்டதாகக் கூறப்படும் தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களின் அளவை அரசு தரப்பு நிறுவுவது அவசியம், மேலும் நீதித்துறை நடுவர் முன் தடைசெய்யப்பட்ட பொருளை ஆஜர்படுத்துவது மற்றும் மல்கானா அல்லது தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை அழிப்பதைக் காட்டும் ஆவணம் குறித்த நீதிமன்ற பதிவுகள் சிறந்த ஆதாரமாக இருக்கும். "

27. சட்டத்தின் கீழ் பொருந்தக்கூடிய சரியான விதியை தீர்மானிக்க, அதாவது, குற்றம் வணிக அளவுடன் தொடர்புடையதா அல்லது பிற வகைகளுடன் தொடர்புடையதா என்பது அவசியமாக இருக்கலாம்.

28. இருப்பினும், இந்த வழக்கின் உண்மைகளில், சில அம்சங்களை நாம் கவனிக்கிறோம். விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன், தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை தயாரிக்காதது குறித்து எழுப்பப்படாத வாதம் எழுப்பப்பட்டது. இருப்பினும், சாஹி ராம்(மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் நாம் குறிப்பிடலாம். இது வாகனம் சோதனை செய்யப்பட்ட ஒரு வழக்கு, இதன் போது ஓட்டுநர் இருக்கைக்கு பின்னால் 233 கிலோ மொத்த எடையுள்ள 7 மூட்டை கசகசா வைக்கோல் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. மாதிரிகள் எடுக்கப்பட்டன.

எதிர்மேல்முறையீட்டாளரின் மேல்முறையீட்டில் உயர் நீதிமன்றம் 2.5 கிலோ எடையுள்ள 2 மாதிரி பாக்கெட்டுகள் மற்றும் ஒரு பையில் கசகசா வைக்கோல் மட்டுமே இருப்பதாகக் கண்டறிந்தது. அவர்கள் ஆஜர்படுத்தப்பட்டு, நாங்கள் குறிப்பிட்ட வழக்குச் சட்டத்தை நம்பி, எதிர்மேல்முறையீட்டாளரை விடுவித்தனர். ஜிதேந்திராவில் (மேற்கூறிய) தீர்ப்பின் 9 வது பத்தியையும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது, அங்கு அனைத்து சூழ்நிலைகளின் ஒட்டுமொத்த விளைவையும் எடுத்துக் கொண்டு, குற்றச்சாட்டை வீட்டிற்கு கொண்டு வருவது போதாது என்று நீதிமன்றம் அவதானித்தது. மொஹிந்தர் சிங்(மேற்படி) வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பையும் நீதிமன்றம் குறிப்பிட்டது.

29. கையகப்படுத்தல் வேறுவிதமாக பதிவில் நிரூபிக்கப்பட்டால், அது சந்தேகத்திற்குரியதாகவோ அல்லது சர்ச்சைக்குரியதாகவோ இல்லாவிட்டால், அதை நீதிமன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டிய அவசியமில்லை என்றும் நீதிமன்றம் சாஹி ராம் (மேற்கூறிய) வழக்கில் தீர்ப்பளித்தது. பறிமுதல் வேறுவிதமாக நிரூபிக்கப்பட்டால், ஒரு தடைசெய்யப்பட்ட பொருளிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மாதிரிகள் அப்படியே வைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்று நீதிமன்றம் மேலும் தீர்ப்பளித்தது. இந்த நீதிமன்றம் பின்வருமாறு தீர்ப்பளித்தது:

"15. மேற்கண்ட அனைத்து வழக்குகளிலும் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பில் தடை செய்யப்பட்ட பொருட்களை நீதிமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கத் தவறினால் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் விடுவிக்கப்படுவார் என்று வாதிடப்பட்டது உண்மைதான். எவ்வாறாயினும், மேற்கூறிய வழக்குகள் எதிலும், இந்த நீதிமன்றத்துடன் இந்த சமர்ப்பிப்பு தனித்தனியாக எடைபோட்டு, விடுவிக்கப்பட்டதன் பலனை அந்த அடிப்படையில் மட்டுமே நீட்டித்தது. ஜிதேந்திரா வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிலிருந்து தெளிவாகிறது [ஜிதேந்திரா எதிர் மத்திய பிரதேச மாநில அரசு (2004) 10 எஸ் சி சி 562: 2004 எஸ். சி. சி (குற்றவியல்) 2028], மேற்கூறிய சமர்ப்பிப்பைத் தவிர, இந்த விஷயத்தின் பிற அம்சங்களும் நீதிமன்றத்துடன் எடைபோட்டன, இது தீர்ப்பின் 7 முதல் 9 வரை பத்திகளிலிருந்து தெளிவாகிறது.

இதேபோல் அசோக் [அசோக் எதிர் மத்திய பிரதேச மாநில அரசு (2011) 5 எஸ் சி சி 123: (2011) 2 எஸ். சி. சி (குற்றவியல்) 547], கைப்பற்றப்பட்ட பொருள் எங்கு வைக்கப்பட்டது என்பதற்கான எந்த விளக்கமும் இல்லை என்ற உண்மை (பத்தி 11) மேலும் தடயவியல் அறிக்கையை பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருளுடன் இணைப்பதற்கான எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்ற உண்மை, (பத்தி 12) குற்றம் சாட்டப்பட்டவருக்கு ஆதரவாக

சந்தேகத்தின் பலனை வழங்கும்போது நம்பப்பட்டது. இதேபோல், விஜய் ஜெயின் [விஜய் ஜெயின் எதிர் மத்திய பிரதேச மாநில அரசு (2013) 14 எஸ் சி சி 527: (2014) 4 எஸ் சி சி (குற்றவியல்) 276], மேல்முறையீட்டாளர்களிடமிருந்து பொருள் பறிமுதல் செய்யப்பட்டது என்பதை பதிவில் உள்ள சான்றுகள் நிறுவவில்லை என்பது பொருத்தமான சூழ்நிலைகளில் ஒன்றாகும். விஜய் பாண்டே எதிர் உத்தரப் பிரதேச மாநில அரசு (2019) 18 எஸ் சி சி 215:2019 எஸ் சி சி ஆன்லைன் எஸ் சி 942, வழக்கில் இந்த நீதிமன்றத்தின் சமீபத்திய தீர்ப்பில் மீண்டும் தடயவியல் அறிக்கையை இணைக்க எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்ற உண்மை பறிமுதல் செய்யப்பட்டது விடுதலையின் பலனை விரிவுபடுத்துவதற்காக நம்பப்பட்டது.

16. இவ்வாறு, இந்த நீதிமன்றத்தின் எந்தவொரு தீர்ப்பிலும், நீதிமன்றத்தின் முன் தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை ஆஜர்படுத்தாதது, விடுவிக்கப்பட்டதன் பலனை வழங்குவதற்கு போதுமானதாக இருப்பது கண்டறியப்படவில்லை என்பது தெளிவாகிறது.

XXX XXX XXX XXX

18. பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருள் வேறுவிதமாக நிரூபிக்கப்பட்டால், சந்தேகிக்கப்படவோ அல்லது சர்ச்சைக்குள்ளாக்கப்படவோ இல்லையென்றால், தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் அனைத்தையும் நீதிமன்றத்தின் முன் வைக்க வேண்டியதில்லை. பறிமுதல் மற்றபடி சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இருந்தால், முழு பொருளையும் நீதிமன்றத்தில் ஆஜர்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. சில நேரங்களில் பொருள் மிகவும் பருமனாக இருக்கலாம், உதாரணமாக தற்போதைய பொருளில் அந்த 7 பைகள் 223 கிலோ எடையுள்ளபோது அது சாத்தியமில்லை மற்றும் முழு மொத்தத்தையும் நீதிமன்றத்தின் முன் ஆஜர்படுத்த முடியும். பறிமுதல் செய்யப்பட்டது வேறுவிதமாக நிரூபிக்கப்பட்டால், தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மற்றும் வெளியே எடுக்கப்பட்ட மாதிரிகள் அப்படியே வைக்கப்பட்டிருந்தன, தடயவியல் பரிசோதனைக்கு மாதிரிகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டபோது முத்திரைகள் அப்படியே இருந்தன, தடயவியல் நிபுணர்களின் அறிக்கை தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களின் ஆற்றல், தன்மை மற்றும் தரத்தைக் காட்டுகிறது, அத்தகைய பொருளின் அடிப்படையில், ஒரு குற்றத்தை உருவாக்கும் அத்தியாவசிய கூறுகள் உருவாக்கப்படுகின்றன."

30. இந்த வழக்கின் உண்மைகளில், தடைசெய்யப்பட்ட பொருள் 6 கிலோ 300 கிராம் எடை கொண்டது என்பதில் சந்தேகமில்லை. விசாரணை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பை ஆராய்ந்தால், மேல்முறையீட்டாளர் விசாரணை நீதிமன்றத்தின் முன் தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்களை ஆஜர்படுத்தாதது தொடர்பான வாதத்தை எடுத்ததாகத் தெரியவில்லை. இந்த வாதம் இது உயர் நீதிமன்றத்தின் முன் எடுக்கப்பட்டதாக பார்க்கப்படுவதில்லை. இது மாதிரி தயாரிக்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு. முத்திரையை சேதப்படுத்தியது தொடர்பாக எந்த வாதமும் இல்லை. விசாரணை அதிகாரியின் (அ.சா 7) வாக்குமூலத்தில் அவர் பின்வருமாறு கூறியிருப்பதை நாங்கள் மேலும் கவனிக்கிறோம்:

> "வழக்குச் சொத்து சா.ஆ 1, மாதிரி சா.ஆ 2, மாதிரி முத்திரை சா.ஆ 3 மற்றும் வழக்கில் உள்ள சொத்துக்கள் நீதிமன்றத்தில் உள்ள குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்களிடமிருந்து மீட்கப்பட்ட பை சா.ஆ 4 ஆகும்."

31. இந்த வழக்கின் உண்மைகளில், மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தை நிராகரிக்க எங்களுக்கு எந்த தயக்கமும் இல்லை.

32. அடுத்த அம்சம் என்னவென்றால், இரண்டு நீதிமன்றங்களால் செய்யப்பட்ட மேல்முறையீட்டாளரின் தண்டனைக்கு சுயாதீன சாட்சிகள் விசாரணை, பறிமுதல் மற்றும் மீட்புடன் தொடர்புடையவர்கள் அல்ல என்ற

அடிப்படையில் தலையீடு தேவையா என்பதாகும். இந்த விஷயத்தில் மறுக்கப்பட்ட தீர்ப்பை விமர்சிக்க மேல்முறையீட்டாளரால் குறிப்பிடப்பட்ட ஆதாரங்களை நாங்கள் கவனித்தோம். இரண்டு நீதிமன்றங்கள் அரசு தரப்பு சாட்சிகளின் வாக்குமூலத்தில் நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்தியுள்ளன. விசாரணை அதிகாரி - அ.சா. 7, விசாரிக்கப்பட்டபோது, பின்வருமாறு கூறியுள்ளார்:

"... குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் அச்சமடைந்த நேரத்தில் பொதுமக்களிடமிருந்து யாரும் அங்கு இல்லை. கடைகள் இருந்தன, ஆனால் குடியிருப்பு இல்லம் இல்லை. குடியிருப்பு காலனி சிறிது தொலைவில் உள்ளது. அப்பகுதியில் இருந்து எந்தப் பெண்ணும் அழைக்கப்படவில்லை. சில மரியாதைக்குரியவர்களை அழைக்க முயற்சிக்கப்பட்டது. அந்த நபர்களின் பெயர்கள் எனக்கு நினைவில் இல்லை. காஹ்ரியில் வசிக்கும் ராஜா ராமின் மகன் பிரேம் சிங், பானிபட்டில் வசிக்கும் ராம் மெகரின் மகன் சுனில், கைந்தா ராமின் மகன் குஷான் குமார் பானிபட்டில் உள்ள 8 மார்லா காலனியில் அவ்வாறு செய்யுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டனர். மதியம் 2 மணியளவில் டி.எஸ்.பி.யும் வந்திருந்தார். மேற்கூறிய நபர்கள் எங்களுடன் 5/10 நிமிடங்கள் தங்கியிருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் இயலாமையை வெளிப்படுத்தினர்,

அவர்கள் மீது சட்ட நடவடிக்கை எடுப்பது சரியானது என்று நான் நினைக்கவில்லை. எந்த கடைக்காரரையும் அழைக்கவில்லை... "

33. இதன் வெளிச்சத்தில், மேல்முறையீட்டாளருக்கு எதிராக திருப்பி அனுப்பப்பட்ட குற்றத்தின் தீர்ப்பை ரத்து செய்ததற்காக ஒரு வழக்கு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை.

34. இந்த சூழ்நிலைகளில், மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, டிஎஸ்பி இருந்தாரா என்பது குறித்து சந்தேகம் எழுந்ததாகத் தோன்றினாலும், மற்ற வழக்கில் டிஎஸ்பியின் சாட்சியத்தை கருத்தில் கொண்டு அ.சா. 7 அழைத்தபோது, தடைசெய்யப்பட்ட பொருட்கள் உண்மையில் பையைத் சோதனையிட்டபோது மீட்கப்பட்டன என்ற உண்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த நீதிமன்றம் பால்ஜீந்தர் சிங் (மேலே) வழக்கில் எடுத்த கருத்தை மனதில் கொண்டு, மேல்முறையீட்டாளரின் வாதத்தில் நாங்கள் ஆதாரத்தைக் காணவில்லை.

35. கடைசியாக, மேல்முறையீட்டாளரின் கற்றறிந்த வழக்கறிஞர் இந்த வழக்கில் ஒரு தீவிரமான மனுவை தாக்கல் செய்தார், அவரது வாதங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாவிட்டால், மேல்முறையீட்டாளர் ஹரியானா மாநிலத்தில் மேலும் சிறையில் அடைக்கப்படக்கூடாது என்று நீதிமன்றம் உத்தரவிடலாம்,

ஆனால் அவர் மத்தியப் பிரதேசத்தில் உள்ள ஒரு சிறையில் அடைக்கப்படுவதைக் கருத்தில் கொள்ளலாம், அங்கு அவர் தனது குடும்ப உறுப்பினர்களை அணுக முடியும். இது பொருத்தமான நிவாரணம் பெற மேல்முறையீட்டாளரிடம் நாங்கள் விட்டுச்செல்லும் ஒரு விஷயம். அதற்கு உட்பட்டு, மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்படுகிறது. மேல்முறையீட்டாளர் ஜாமீனில் இருப்பதால், அவரது ஜாமீன் பத்திரமும் ரத்து செய்யப்படும்.

மேல்முறையீடு தள்ளுபடி செய்யப்பட்டது.

பொறுப்புத்துறப்பு

வட்டார மொழியில் மொழியாக்கம் செய்யப்பட்ட இத்தீர்ப்புரையானது, வழக்காடி, தன்னுடைய மொழியில் புரிந்துகொள்வதற்கு பயன்படுத்திக்கொள்வதற்குட்பட்டதேயன்றி, வேறெந்த நோக்கத்திற்காகவும் பயன்படுத்திக்கொள்ளலாகாது. அனைத்து நடைமுறையான மற்றும் அலுவல்முறையான நோக்கங்களுக்கும் மற்றும் தீர்ப்புரையை நிறைவேற்றலுக்கும், செயற்படுத்தலுக்கும் அதன் ஆங்கிலப் பதிப்பே அதிகாரப்பூர்வமானதாகும்."